

Sygn. akt II AKa 548/22

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 lutego 2023 r.

Sąd Apelacyjny w Warszawie II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: Sędzia SA – Dorota Radlińska (spr.)

Sędziowie: SA – Anna Zdziarska

SO (del.) – Anna Grodzicka /del./

Protokolant: Klaudia Kulbicka

przy udziale Prokuratora Marka Deczkowskiego

po rozpoznaniu w dniu 14.02.2023r.

sprawy M. F. s. Z. i D. ur. (...) w M.

oskarżonego z art 124§1 kw, art 157§1 kk, art 62 ust 2 Ustawy z dnia 29.07.2005 r., art 263§2 kk, art 245 kk w zb z art 216§1 kk w zw. z art 11§2 kk w zw. z art 91§1 kk

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę

od wyroku Sądu Okręgowego Warszawa- Praga w Warszawie z dnia 26.09.2022r.

sygn. akt V K 26/22

I. zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy;

II. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. M. S. kwotę 1200,00 /tysiąc dwieście/ złotych + VAT tytułem wynagrodzenia za obronę z urzędu oskarżonego w postępowaniu odwoławczym;

III. zwalnia oskarżonego od ponoszenia kosztów postępowania odwoławczego obciążając nimi Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

UZASADNIENIE		
Formularz UK 2	Sygnatura akt	II AKa 548/22
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1	
1. CZĘŚĆ WSTĘPNA		

1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji

Wyrok Sądu Okręgowego Warszawa- Praga w Warszawie z dnia 26.09.2022 r. sygn. akt V K 26/22 .

1.2. Podmiot wnoszący apelację

oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego

oskarżyciel posiłkowy

oskarżyciel prywatny

obrońca

oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego

inny

1.3. Granice zaskarżenia**1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia**

na korzyść

na niekorzyść

w całości

w części

#

co do winy

#

co do kary

#

co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia

1.3.2. Podniesione zarzuty

Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

1.4. Wnioski

#	uchylenie	#	zmiana
---	-----------	---	--------

2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy

2.1. Ustalenie faktów

<u>2.1.1. Fakty uznane za udowodnione</u>					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
			Nie dotyczy – Sąd II instancji nie przeprowadzał postępowania dowodowego		
<u>2.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione</u>					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	

2.2. Ocena dowodów

<u>2.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów</u>		
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu

<p><u>2.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</u></p>		
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu

<p>3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków</p>		
Lp.	Zarzut	
1.	<p>Apelacja obrońcy – zarzuty:</p> <p>1. obraży art. 7 kpk.</p> <p>2. błędu w ustaleniach faktycznych;</p> <p>3. obraży prawa materialnego, tj. art. 62 ust.2 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w wyniku jego błędnej wykładni;</p> <p>4. rażącej niewspółmierności kary.</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>		
<p>Wszystkie podniesione przez obrońcę zarzuty były niezasadne.</p> <p>W punkcie 1 lit a.) apelacji obrońca zakwestionowała ocenę zeznań B. C. (1), M. M.</p>		

(1) i wyjaśnień oskarżonego. Traktując wybiórczo ten materiał w szczególności zeznania B. C. (1) skarżąca starała się wykazać, że Sąd I instancji uchybił instytucji z art. 7 k.p.k. dokonując oceny depozycji wymienionych wyżej osób, w szczególności zeznań B. C. (1). obrońca przywoływała fragmenty /jedynie te, które mogłyby podważyć ocenę Sądu I instancji/ starając się zakwestionować wiarygodność tego świadka. Subiektywna ocena zgromadzonego materiału dowodowego, eksponowanie treści jedynie tych przemawiających na korzyść oskarżonego i pomijanie okoliczności świadczących o winie M. F.- to nie tylko prawo jego obrońcy, ale wręcz obowiązek, jeżeli taka linia obrony została ustalona w przedmiotowej sprawie pomiędzy skarżącą a oskarżonym. Zupełnie inne obowiązki w tym zakresie spoczywają na sędzie, który rozstrzyga sprawę. Zgodnie z normą zawartą w art. 7 k.p.k. – sąd zobowiązany jest do oceny wszystkich przeprowadzonych w sprawie dowodów swobodnie z uwzględnieniem zasad prawidłowego rozumowania oraz wskazań wiedzy i doświadczenia życiowego. Taka ocena stanowić powinna podstawę do ustaleń faktycznych.

Wbrew twierdzeniom obrońcy w przedmiotowej sprawie Sąd I instancji w żadnym razie nie uchybił dyrektywom z

art. 7 k.p.k. Zeznania B. C. (1), M. M. (2) i wyjaśnienia oskarżonego poddał wnikliwej analizie, nie pomijając przy tym pewnych rozbieżności w szczególności jeśli chodzi o jeden z najważniejszych dowodów, tj. zeznania B. C. (1). Tyle tylko, że Sąd meriti ocenił całościowo zeznania tego świadka, tj. w odróżnieniu od obrońcy, który dokonał oceny wybiórczo wskazanych elementów z tych zeznań. Co więcej Sąd I instancji prawidłowo wskazał, iż w kompleksowej ocenie zeznania B. C. nie zawierały informacji wykluczających się. Nadto wskazać należy, iż była ona świadkiem niezwykle dynamicznej sytuacji, stąd zrozumiałym jest, że pewne okoliczności, które podawane były przez świadka w różnym okresie mogły się różnić. Nie były to jednak wbrew twierdzeniom obrońcy takie różnice, które mogłyby zdyskwalifikować wartość zeznań tego świadka.

Także ocena zeznań świadka M. M. (2) i wyjaśnień oskarżonego, której dokonał Sąd I instancji była prawidłowa. Wskazać przy tym należy, iż bardzo trafnie oceniona została przez Sąd I instancji postawa pokrzywdzonego. M. M.. Analiza akt potwierdza, iż ocena Sądu I instancji była prawidłowa. Konsekwencja uznania za wiarygodnych zeznań B. C. (1) musiało być nie danie wiary wyjaśnieniom oskarżonego w tożsamym zakresie. Także ta ocena

zasługuje na pełną aprobatę Sądu Apelacyjnego.

Za chybiony uznać należało zarzut błędu w ustaleniach faktycznych /punkt 1 lit. b.) apelacji/ który miałby być skutkiem uchybienia przez Sąd I instancji przepisom postępowania. Skoro w ocenie Sądu Apelacyjnego dokonując ustaleń faktycznych Sąd Okręgowy nie dopuścił się uchybień, to ustalenia te pozostają pod ochroną normy z art. 7 k.p.k.

W punkcie 2 lit a.) apelacji skarżący ponownie zakwestionował ocenę zeznań B. C. (1), wyjaśnień oskarżonego, jak też zeznań P. C., A. C. oraz D. C.. Ponownie zatem podnieść należy, iż analiza akt sprawy nie wskazuje, aby Sąd Okręgowy dopuścił się obrazy art. 7 k.p.k. Także w zakresie pozostałych zeznań świadków Sąd meriti wziął pod uwagę wszelkie okoliczności i to zarówno te na korzyść, jak też na niekorzyść oskarżonego. Sąd dokonał obiektywnej oceny całości zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego. Przy tym zaznaczyć należy, iż Sąd Okręgowy miał na uwadze fakt, że rodzina C. pozostawała z oskarżonym w konflikcie. Nie może być zatem mowy, że okoliczność ta uszła uwadze Sądu I instancji. Nie sposób jednak przyjąć za obrońcę, iż fakt ten był decydujący i świadkowie z tego właśnie powodu bezzasadnie pomawiali oskarżonego.

Uznanie zarzutów podniesionych w punkcie 2 lit. a.) apelacji za niezasadne w sposób oczywisty czynić musiała niezasadnym także zarzut wskazany przez obrońcę w tym samym punkcie pod lit b.). Powtórzyć zatem należy, iż skoro w ocenie Sądu Apelacyjnego dokonując ustaleń faktycznych Sąd Okręgowy nie dopuścił się uchybień wskazywanych przez obrońcę w punkcie 2 lit. a.) apelacji, to ustalenia te pozostają pod ochroną normy z art. 7 k.p.k.

W punkcie 3 apelacji obrońca zarzucił obrazę przepisów prawa materialnego podnosząc, że ilość posiadanych przez oskarżonego środków odurzających nie była znaczna i posiadał je w celach leczniczych. Kolejny zarzut apelacyjny, który nie zasługiwał na uwzględnienie. Otóż Sąd I instancji prawidłowo ustalił, że ilość posiadanego przez oskarżonego środka odurzającego stanowiła znaczna wartość, gdyż odpowiadała ona 246 porcjom. Słusznie także w tym zakresie Sąd Okręgowy powołał się na ugruntowaną w tym zakresie linię orzeczniczą. Wbrew także twierdzeniom obrońcy, żaden z przeprowadzonych dowodów nie dawał podstaw do ustalenia, iż oskarżony posiadał te środki dla celów leczniczych.

Bezzasadnością cechował się także zarzut sformułowany w

punkcie 4 apelacji. Tym razem skarżący zarzucił rażąco niewspółmierność orzeczonej wobec oskarżonego kary łącznej w punkcie IV wyroku w okolicznościach kiedy w punkcie tym orzeczona została kara jednostkowa. Co więcej także w stosunku do wymiaru tej kary jednostkowej obrońca nie wykazał, aby wymiar jej, tj. 10 miesięcy pozbawienia wolności charakteryzował się rażąco niewspółmiernością. Przypomnieć należy, iż kara rażąco niewspółmierna to taka, której wysokość „bije po oczach”. Zatem nawet kara, którą uznać należy za surową nie zawsze uznana będzie za rażąco surową. W przedmiotowej sprawie nie sposób uznać, aby Sąd Okręgowy wymierzając oskarżonemu w punkcie IV wyroku karę 10 miesięcy pozbawienia wolności za czyn z art.263§2 k.k. / zagrożenia od 6 miesięcy do 8 lat pozbawienia wolności/ dopuścił się uchybienia, o którym mowa w art. 438 pkt 4 k.p.k.

Wnioski

o zmianę

zasadny
częściowo zasadny
niezasadny

Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.

Wobec uznania w całości zarzutów apelacyjnych za niezasadne- także

wnioski uznać należało w całości za niezasadne .

4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU	
1.	Nie wystąpiły.
Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności	
Nie dotyczy.	
5. ROZSTRZYGNIECIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO	
<i>5.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji</i>	
1.	Przedmiot utrzymania w mocy
Wyrok w zaskarżonej części.	
Zwięźle o powodach utrzymania w mocy	
Wobec nie uwzględnienia apelacji.	
<i>5.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji</i>	
1.	Przedmiot i zakres zmiany
Zwięźle o powodach zmiany	

<i>5.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji</i>	
<i>5.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia</i>	

1.1.	Nie dotyczy	# art. 439 k.p.k.
Zwiężle o powodach uchylenia		
Nie dotyczy		
2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwiężle o powodach uchylenia		
Nie dotyczy		
3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwiężle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia		
Nie dotyczy		
4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.
Zwiężle o powodach uchylenia		
Nie dotyczy		
<u>5.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania</u>		
Nie dotyczy		
<u>5.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku</u>		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	

	Brak	
6. Koszty Procesu		

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
2. 2.	<p>zasądzono od Skarbu Państwa na rzecz adw. M. S. kwotę 1200,00 /tysiąc dwieście/ złotych + VAT tytułem wynagrodzenia za obronę z urzędu oskarżonego w postępowaniu odwoławczym</p> <p>zwolniono oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze, obciążając wydatkami Skarb Państwa</p>

7. PODPIS
<p>Dorota Radlińska</p> <p>Anna Grodzicka Anna Zdziarska</p>

<u>1.3 Granice zaskarżenia</u>	
Wpisać kolejny numer załącznika 1	
Podmiot wnoszący apelację	Obrońca oskarżonego
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Orzeczenie Sądu Okręgowego Warszawa-Praga w Warszawie z dnia 26.09.2022 r., sygn. akt V K 26/22
<u>1.3.1 Kierunek i zakres zaskarżenia</u>	
# na korzyść	#w całości

# na niekorzyść			
#w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
<u>1.3.2</u> Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji.			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. - obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. - obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu		
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. - obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia		
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. - błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia,		

	jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia		
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. - rażąca niewspółmierności kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka		
#	art. 439 k.p.k.		
#	brak zarzutów		
<u>1.4. Wnioski</u>			
#	uchylenie	#	zmiana